

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 366/04-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. decembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť RNDr. PhMr. Kamila Cziczeya, bytom W., Nemecko, zastúpeného advokátkou JUDr. I. S., Advokátska kancelária, Š., ktorou namieta porušenie svojich základných práv zaručených čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkami Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 7 C 202/81 z 27. marca 1981 a sp. zn. 7 C 1137/80 z 11. decembra 1980, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť RNDr. PhMr. Kamila Cziczeya o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. novembra 2004 doručená sťažnosť RNDr. PhMr. Kamila Cziczeya, bytom W., Nemecko (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. I. S., Advokátska kancelária, Š., ktorou namieta porušenie svojich základných práv zaručených čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48

ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol k dohovoru“) rozsudkami Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 7 C 202/81 z 27. marca 1981 a sp. zn. 7 C 1137/80 z 11. decembra 1980.

Sťažovateľ uviedol, že do roku 1977 žil s manželkou a dvoma deťmi v družstevnom byte, ktorý spoločne užívali. Neskôr emigroval, za čo bol aj rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 2 T 411/80 odsúdený; tento rozsudok bol 29. júla 1991 zrušený z dôvodu súdnej rehabilitácie podľa zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii. Dňa 18. februára 1981 podala manželka návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov z dôvodu jeho neznámeho pobytu, o ktorom okresný súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 7 C 202/81 z 27. marca 1981. Sťažovateľ z vecí, o ktorých okresný súd rozhodol, že pripadajú jemu, si vzal len osobné auto Škoda. Okresný súd rozhodol aj rozsudkom sp. zn. 7 C 1137/80 z 20. novembra 1980 o návrhu na zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov za trvania manželstva, ktorý nadobudol právoplatnosť 4. februára 1981. O týchto rozsudkoch sa mal sťažovateľ dozvedieť až 12. októbra 2004, keď boli zaslané jeho právnej zástupkyni.

Sťažovateľ vidí v rozsudkoch okresného súdu sp. zn. 7 C 202/81 z 27. marca 1981 a sp. zn. 7 C 1137/80 z 11. decembra 1980 porušenie svojich ústavných práv zaručených čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy, ako aj čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu k dohovoru a žiada oba rozsudky zrušiť a prikázať okresnému súdu vo veci konať a rozhodnúť. Zároveň žiada priznať primerané finančné zadostučinenie vo výške 500 000 Sk a trovy konania.

II.

Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ tvrdí, že k porušeniu jeho základných práv a slobôd došlo rozsudkami okresného súdu z 11. decembra 1980 vo veci sp. zn. 7 C 1137/80 a z 27. marca 1981 vo veci sp. zn. 7 C 202/81.

Ústavný súd už v jednom zo svojich prvých rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 49/93 uviedol, že chráni ústavnosť spôsobom, ktorý upravuje ústava a zákon o ústavnom súde. Tento zákon nadobudol účinnosť 15. februára 1993, neobsahuje ustanovenie o spätnej účinnosti, preto ústavný súd nemá oprávnenie konať a rozhodovať o porušení práv fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ku ktorému došlo pred 15. februárom 1993.

Keďže ústavný súd nemôže rozhodovať o ústavnosti takýchto rozhodnutí, nemôže ich ani zrušovať a ani rozhodovať o primeranom finančnom zadosťučinení, pretože tieto

rozhodnutia sa tiež výslovne viažu na vyslovenie porušenia základných práv a slobôd sťažovateľa.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. decembra 2004